

Dette Forslag med tilhørende Underændringsforslag banner en fortsat stigende Scala indtil Indtægtssummen 4,900 Rd., og ved denne fordeles Indkomsskattens Byrde mere lige-

ligt i Forhold til Indernes Skatteevne. — Tabel-erne i § 6 stille Forholdet, hvorefter Indkomsskat skal udredes paa Landet, i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn forskjelligt saaledes:

a) paa Landet er Middelpcenten af Indbælingssum				
fra 200 til	300 Rd.	$\frac{7}{8}$	pCt.	
— 300 —	400 —	$2\frac{1}{2}$	—	
— 400 —	500 —	$3\frac{25}{28}$	—	
— 500 —	600 —	$5\frac{1}{2}$	—	
— 600 —	700 —	$6\frac{1}{2}$	—	
— 700 —	800 —	$7\frac{1}{2}$	—	
— 800 —	900 —	$8\frac{1}{2}$	—	
— 900 —	1,000 —	$9\frac{1}{2}$	—	

b) i Kjøbstæderne er Middelpcenten:		c) i Kjøbenhavn er Middelpcenten:	
$\frac{1}{9}$	pCt.		pCt.
$1\frac{3}{4}$	—	"	—
$3\frac{5}{8}$	—	$1\frac{1}{2}$	—
5	—	$2\frac{1}{2}$	—
$6\frac{1}{2}$	—	$3\frac{1}{2}$	—
$7\frac{1}{2}$	—	5	—
$8\frac{1}{2}$	—	7	—
$9\frac{1}{2}$	—	9	—

og saaledes fortsat $\frac{1}{2}$ pCt. mere af Landet og Kjøbstæderne end af Kjøbenhavn, hvor høit end Indtægtssummerne stige over 900 Rd. — For Ansættelsen af hver enkelt Skattepligtigs Indtægtssum foresligger, kan man vel kun sjønsvis angive, hvilken Dvotadeel af den hele Indkomsskat Landet og Kjøbstæderne efter Lovforslagets § 6 ville komme til at udrede af Indtægtsnummer fra 200 til 400 Rd., medens de af Hovedstadens Beboere, der have tilsvarende Indtægtsnummer, ikke yde een Skilling; men erindres det, at Huusmændenes Antal er mere end dobbelt saa stort som Gaardmændenes, at Gjennemsnitsindtægten af den Sum, hvoraf Krigsskatten udredtes efter Lov af 21de Marts 1864, paa Landet var 431 Rd., i Kjøbstæderne 533 Rd., saa vil det efter Mindretallets Formening være klart, at de Uformuende paa Landet og i Kjøbstæderne komme til at udrede en usforholdsmæssig stor Deel af Indkomsskatten. Dette Misforhold forebygges, naar Mindretallets herommeldte Ændringsforslag med Underændringsforslag vedtages.

I det Fleertallet asseer fra de Ændringer, hvortil ovenstaaende Mindretalsforslag iøvrigt kunde give Anledning, skulle vi her indskrænke os til at udtale, at vi ansee det ugjortigt for Eiden at udføre et saadant Forslag i Kjøbenhavn, og vi ansee det overhovedet usandsynligt, at noget Indkomsskattelovforslag med den Ord-

ning vilde kunne naae at blive til Lov idetmindste i denne Sessjon.

Uf samme Grund ere ogsaa Udvalgets Medlemmer enige om, at man for Eiden bør afholde sig fra at komme ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det maatte være rigtigt og gjortigt at beskaffe Formue eller Indtægt af Formue særlig og efter andre Regler end Indkomst i Almindelighed.

I vor, fra Contingentsystemet iøvrigt laante, § 8 om den intercommunale Beskatning have vi, efter Finanzministerens derom udtalte Duffe, foreslaaet den Ændring, at Indtægter af faste Eiendomme og Liender i en anden Commune end Opholdscommunen ere stillede i Klasse med Indtægter, som hidrøre fra Næringsvei, Embede eller Bestilling i en saadan Commune, saaledes at samtlige disse Arter af Indtægter i Henseende til Skattepligt fordeles lige mellem Communerne, istedetfor at de førstnævnte Indtægtsarter efter Landssthingslovsforslagets § 7 skulde udelukkende beregnes til Skat i den Commune, hvori de falde.

I § 9, 5te Passus, have vi foreslaaet en bestemtere Regel for Hovedopholdsstedets Competence med Hensyn til den hele Skatteopgjørelse ligeoverfor de andre Indtægtscommuner, medens dog eventuel Paanke for Overskattescommissionen er forbeholdt disse.

I § 17 have vi troet at maatte frasalde Bestemmelsen om Tilladelse til at fremsætte Besværing over andre Skattepligtiges Ansættelse,